

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobců: **a) K. O. a b) K. O.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra České republiky**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21.3. 2012, č.j. OAM-338/ZA-ZA06-PA03-2011, **t a k t o :**

I. Žaloba se o d m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou, doručenou dne 9.5. 2012 krajskému soudu, se žalobkyně jménem svým a svého nezl. syna domáhala přezkoumání výše označeného rozhodnutí žalovaného (které nabylo právní moci dne 2.5. 2012), kterým jim nebyla udělena mezinárodní ochrana podle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a §14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů („zákon o azylu“).

Žaloba obsahuje pouze obecné formální náležitosti podání. Pokud jde o žalobní body, žalobkyně ocitovala pouze část ustanovení § 4 odst. 1, § 50 odst. 4 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění, které měl žalovaný v předchozím správním řízení porušit. Vyslovila přesvědčení, že splňuje zákonné podmínky pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu. Navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Usnesením ze dne 17.5. 2012, č.j. 32 Az 11/2012-12 soud žalobkyni vyzval, aby ve lhůtě tří týdnů ode dne doručení usnesení doplnila a upřesnila svoji žalobu v souladu s ustanovením § 71 odst. 1 písm. d), e) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen s. ř. s.). V odůvodnění usnesení soud uvedl, že podaná žaloba nemá zákonem požadované náležitosti a postrádá zejména nezbytné náležitosti žaloby dle § 71 odst. 1 písm. d), e) s. ř. s., tedy neobsahuje žalobní body, z nichž by bylo patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobkyně napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné a dále pak jaké důkazy k prokázání svých tvrzení navrhuje provést. Krajský soud současně uvedl, že na takto podanou žalobu pohlíží jako na žalobu, která není způsobilá k projednání a poučil žalobkyni, že pokud ve stanovené lhůtě nevyhoví výzvě soudu a nedoplní žalobu ve smyslu daného poučení, soud žalobu odmítne (§ 37 odst. 5 s. ř. s.).

Soud žalobkyni doručoval výše uvedené usnesení doporučeně do vlastních rukou na adresu jejího hlášeného pobytu, tj. do Pobytového střediska v Kostelci nad Orlicí. Zásilka se soudu vrátila zpět s prohlášením doručujícího orgánu: „protože adresát nebyl zastižen, byla písemnost uložena a připravena k vyzvednutí dne 25.5. 2012 a adresátu byla zanechána výzva, aby si písemnost vyzvedl.“

Podle ustanovení § 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění (dále jen o.s.ř.) **platí, že nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl.** Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí vhození písemnosti do schránky. Není-li takové schránky, písemnost se vrátí odesílajícímu soudu a vyvěsí se o tom sdělení na úřední desce soudu.

Písemnost byla dne 5.6. 2012 vrácena soudu s poznámkou, že písemnost nebylo možné vložit do schránky adresáta, protože adresát schránku nemá. Soud následně v souladu s ustanovením § 49 odst. 4 za použití § 50l odst. 2 o.s.ř. vyvěsil sdělení o vrácení zásilky na úřední desce soudu po dobu 30 dnů. Výše uvedené usnesení k doplnění žaloby ze dne 17.5. 2012 bylo doručeno fikcí v souladu s výše citovanými ustanoveními a nabylo právní moci dne 5.8. 2012.

Soud ještě nad rámec doručování do pobytového střediska výše uvedené usnesení žalobkyni doručil na adresu, kterou v pobytovém středisku nahlásila jako adresu při tzv. dlouhodobém opuštění, a to na adresu Šafaříkova 557/10, 118 00 Praha 1. I v tomto případě se písemnost vrátila soudu zpět s tím, že adresát nebyl zastižen, písemnost byla uložena a připravena k vyzvednutí dne 25.6. 2012 a adresátu byla zanechána výzva, aby si písemnost vyzvedl.

Z výše uvedeného je zřejmé, že lhůta k doplnění žaloby uplynula marně, žalobkyně žalobu do dnešního dne nedoplnila.

Podle ustanovení § 71 odst. 1 s. ř. s. musí žaloba kromě obecných náležitostí

podání (§ 37 odst. 2 a 3 s. ř. s.) obsahovat a) označení napadeného rozhodnutí a den jeho doručení nebo jiného oznámení žalobci, b) označení osob na řízení zúčastněných, jsou-li žalobci známy, c) označení výroků rozhodnutí, které žalobce napadá, d) žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné, e) jaké důkazy k prokázání svých tvrzení žalobce navrhuje provést a f) návrh výroku rozsudku. Podle věty třetí odstavce 2 tohoto ustanovení může žalobce rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body jen ve lhůtě pro podání žaloby. Dle ustanovení § 32 odst. 1 zákona o azylu lze žalobu proti rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí.

V důsledku přísné dispoziční zásady v řízení o žalobách proti rozhodnutím správního orgánu musí žaloba obsahovat nejen základní náležitosti podání podle § 37 odst. 2 a 3 s. ř. s., ale zejména základní náležitosti žaloby vymezené v § 71 odst. 1 písm. a) až f) s. ř. s.

Z obsahu podané žaloby vyplývá, že kromě obecného konstatování, že žalobkyně byla v předcházejícím řízení o udělení azylu v České republice zkrácena na svých právech a parafráze některých ustanovení správního řádu neobsahuje žádné odůvodnění, zcela chybí vylíčení rozhodných skutečností, zejména jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, hodnocení a závěrů se měl vůči ní správní orgán dopustit v řízení předcházejícím vydání napadeného rozhodnutí nebo rozhodnutím samotným. Žalobkyně rovněž neuvedla z jakých důvodů považuje napadené rozhodnutí za nezákonné. Pokud podání trpí vadami, může být tento nedostatek odstraněn v soudem stanovené lhůtě. Krajský soud poučil žalobkyni o vadách jí podané žaloby, usnesením ji vyzval k doplnění žaloby, stanovil jí k tomu přiměřenou lhůtu a současně ji poučil, že nebude-li výzvě soudu ve stanovené lhůtě vyhověno, soud žalobu odmítne (§ 37 odst. 5 s. ř. s.).

Vzhledem k tomu, že žalobkyně na výzvu soudu nijak nereagovala a v řízení není možné pro tento nedostatek pokračovat, nezbylo soudu, než žalobu odmítnout podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s., podle kterého předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen. Soud v tomto směru odkazuje na již ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu v Brně, např. na jeho rozsudek ze dne 27. 10. 2004, čj. 4 Azs 149/2004-52, www.nssoud.cz, kde se uvádí, že „žalobní body (§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.) musí obsahovat jak právní, tak zpravidla i skutkové důvody, pro které žalobce považuje napadené výroky rozhodnutí správního orgánu za nezákonné nebo nicotné. Pokud žaloba postrádala potřebná konkrétní skutková tvrzení a žalobce vzdor výzvě a poučení soudu nijak nereagoval a vadu neodstranil, postupoval krajský soud v souladu se zákonem, odmítl-li žalobcovu podání z tohoto důvodu“.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., kdy pro případ, že došlo k odmítnutí žaloby, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 1. října 2012

JUDr. Ivona Šubrtová, v. r.
samosoudkyně